

עפ"ת 56258/12/13 - אליהו פתוללאהי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 56258-12-13 פתוללאהי נ' מדינת ישראל
ת.ז. 055740252 תת"ע 4466-10-13
09 ינואר 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער אליהו פתוללאהי
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד משה אלון

ב"כ המשיבה - עו"ד לבנת מלמד

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 25.04.13 בצומת כבישים 44 ו-4 נרשם נגד רכב מספר 89-942-75 דו"ח על מהירות מופרזת בניגוד לתקנה 54(א) לת"ת, הרכב נסע במקום שבו מותר היה לנסוע 90 קמ"ש, במהירות של 121 קמ"ש, 31 מעבר למותר.

עסקינן במהירות היוצרת עבירה שניתן בעניינה להסתפק בהטלת קנס על-פי ברירה, 750 קמ"ש.

עסקינן ברכב הרשום על שמו של המערער, מר אליהו פתוללאהי.

ברירת המשפט נשלחה אל המערער וזה, כזכותו בדין, פנה אל המשטרה בבקשה שיתקיים משפט משום שסבר שלא עבר את העבירה. בשל כך, הוגש נגד המערער כתב אישום בשל אותה עבירה. הדיון נקבע לתאריך 05.11.13, המערער לא התייצב לדיון.

משלא התייצב המערער לדיון, דן אותו בית משפט קמא (כב' הש' ר. פרי) בהיעדרו לקנס בגובה ברירת הקנס, וכן חודש פסילה מותנית למשך שנתיים.

עמוד 1

גזר הדין ניתן ביום 05.11.13, כאמור, וביום 17.11.13 פנה המערער בבקשה לבטל את פסק הדין בטענה שלא קיבל הזמנה לדיון. בית משפט קמא דן בבקשתו לאחר שקיבל את תגובת התביעה ודחה אותה. בית משפט קמא קבע שטענת המערער שלא הוזמן לדין איננה נכונה, בהינתן תקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי-התשל"ד-1974 הקובעות כהי לישנה:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א' לחוק ובעבירות קנס, רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה על תשלום הקנס או הזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין...זולת אם מוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מנסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן..."

בית משפט קמא, כאמור, ביקש קודם לכן את תגובת התביעה וזו ניתנה ביום 26.11.13, שם נאמר שהמערער הוזמן ולא לקח את הדואר שלא נדרש. בסיפא לתגובה נאמר: **"אישור המסירה סרוק במחשב המשטרה"**.

על החלטתו זו של בית משפט קמא מיום 02.12.13 הערער.

כאן יש לומר, שלא בבקשה בפני בית משפט קמא ולא בכתב הערער, לא נטענה טענת ההגנה של המערער מדוע הוא חושב שלא עבר את העבירה, ורק לשאלותיי בהליך הנוכחי טען ב"כ המערער שעסקינן ברכב הרשום על שם המערער, אך למעשה הוא רכב של חברה ושנהג נהג אחר על הרכב עובר לביצוע העבירה, אך המערער לא יודע נכון להיום מי האיש שלקח אחריות.

בנסיבות אלה, לגופו של עניין, נראה שספק אם יש הגנה שתוכח על-ידי המערער ולכן גם ביטולו של פסק דינו של בית משפט קמא הוא כנראה יהיה ברכה לבטלה. ממילא החלטתו של בית משפט קמא מבוססת על הדין ונכונה.

לבקשתי, ב"כ המדינה בהליך הנוכחי הציגה לי הוכחה כי שתי ההזמנות נשלחו אל המערער על-ידי הדואר, אך הדואר לא נלקח ולכן, בהתאם להוראת סעיף 44א' והלכת רע"פ 4549/02 בעניין **סורעיא אטליא**, צדק בית משפט קמא בהחלטתו ואין להתערב בה.

עם זאת, אעיר לבית משפט קמא ואפנה אותו לתקנה 44ב' לתקנות סדר הדין הפלילי, הקובעת: **"הומצאה הזמנה למשפט לפי סימן זה, יוגש העתק ממנה לבית המשפט שהנאשם הוזמן להתייצב לפניו"**. אין להסתפק אפוא בכך שהתובע מצהיר שאישור המסירה סרוק במכשירי המשטרה, אין חשש שאיש המשטרה לא אומר אמת בתגובתו לבית המשפט, אבל הוראת הדין בעניין זה היא שהאישור יוצג בפני בית המשפט וכך יש להקפיד.

הערעור נדחה.

**ניתנה והודעה היום ח' שבט
תשע"ד, 09/01/2014 במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דוידי